

מסורת הש"ס

(א) [צבורות יד:], (ב) [ויקרא כ:],
(ג) [צחוקותי פרשתא ד:]

תורה אור השלם

1. וְאִם כָּל הַבְּהֵמָה טְמֵאָה אֲשֶׁר
לֹא יִקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קָרְבָּן לַיהוָה
וְהָעֶמִיד אֶת הַבְּהֵמָה לִפְנֵי
הַכֹּהֵן:
2. וְהַעֲרִיף הַכֹּהֵן אֹתָהּ בֵּין טוֹב
וּבֵין רָע בְּעֶרְבָּךְ הַכֹּהֵן בֶּן
יִשְׂרָאֵל: וַיִּקְרָא כֹזֵב

הגהות הב"ח

- (א) גמ' ואם בהמה אשר יקריבו
 "כל" וחיבת לא נמחק: (ב) רש"י
 ד"ה בין טוב לרע כי דאז הרי
 נשחטו וכו' רש"י: (ג) ד"ה
 יבועלי מומין וכו' והערכה הס'
 ואח"כ מ"ה חיונות דרבי יוחנן
 מירושא דקמין: (ד) ד"ה הכי
 נאמין מסבירא וכו' ומוסר הכי
 "קרי שמונה": (ה) ד"ה אלא
 מייסך וכו' אלא דקמין בהדיא.
 גמ' בהדיא קמיתא מאח"כ
 כחילתא כחיריתא: (ו) ד"ה
 לרש לקח וכו' והא דקמין:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה תמימים וכו' בלא
מום. ע' צ"ק דף עו ע"א תוס'
ד"ה שחטה. ועיין צרש"י ריש
מעילה ד"ה כמאן דחנהיגהו:

יבִּינוּ גֵרֵשׁוּם

[illegible][illegible]

יִקְבְּרוּ בְּעֵלֵי מוֹמִין יִפְדוּ וְקִשְׁיָא ד'
'שְׁמֵעוֹן בְּעֵלֵי מוֹמִין יִפְדוּ בְּכַעַל
מוֹמִין מֵאֵי כְּעֵי הַעֲמֵדָה וְהַעֲרִיכָה יִזְ'
לְרַבְּנָן בְּשִׁקְשָׁק חֲקִירֵשׁן אֶת מוֹמִין.
'שְׁמֵעוֹן בְּרִישָׁא. דָּהָא אִמְרוּ קִדְּשִׁי
'וְשִׁמְעוֹן אִמְרוּ אִמְרוּ אִמְרוּ חֲתָמִין וְכִין
אֶחָאֲחֵרֵי וְהִכִּי מוֹתִיב מִיִּתְיִב מִתּוֹ
קָא מְהֵרָה בְּר"א דְּכִין תְּמִימִין בִּין
מִמָּא יֵאָר בְּשִׁקְשָׁק חֲקִירֵשׁן אֶת מוֹמִין
בְּכַעַלִּי מוֹמִין מַעֲיָקָא: הִבִּי נָטִי מִמָּא
דְּהִיו: אֵלֵא ש"מ. בְּכַעַלִּי מוֹמִין מַעֲיָ

יש בקדשי מזבח פרק שביעי תמורה

וואס רחמנא ענדט לה העמדה והערכה. לכתוב צתירה ו והעמיד והעריך וגו' והא דלא קדשי מוצח היא מדבעינן מוס קבוע דאי דק הציט תמימים נמי מפרקי דמאי איכפת להו אי חס אי צעל מוס. אלמא קדשי מוצח נמי היו בכלל העמדה והערכה לבינן דא דצריחא

רצנן היא דהא סתם סיפרא היא^א וסתם
סיפרא ר' יהודה (בסורות דף סא.) בר
פלוגתא דר"ש והיינו כרבי יוחנן.
ומהכא שמעינן קדשי מוצה לרבנן
וממאמנא שמעינן קדשי צ"ה מדקאמר
ר"ש [גב.] קדשי בדרק היתא יפדו מכלל
דשמעניהו לרבנן לאמרי יצברו: צין
טוב וצין רע. משמע אחד טוב
ואחד רע דשניהן שוין תם ובעל מוס:
אוסה למעוטי קדשי מוצה. ולא קאי
האי והעמיד והעריך ארישא דקרא
דמשמעינן קדשי מוצה: ור' יוחנן. אית
ליה ודאי דהאי צין טוב וצין רע בקדשי
צ"ה קאי ומיהו והעמיד והעריך ארישא
דקרא דלוקיימנא בקדשי מוצה וארישא
דמשמעינן צ"ה קאי שוואותה
למעוטי בעל מוס מעיקרו בקדשי
מוצה. ולר"ל לא כריך בעל מוס מעיקרו
למעוטי דהוא אמר לרבנן קדשי מוצה
וי לא היו ואפילו קדם הקדישן למומן
וכ"ש האי: ואפי' חיה ועופות. כגון
אוחזין ותרנגולין דלא שייכי כלל למוצה:
צין טוב לרע מצעי ליה. יח (ב) משמע
דהוי חילוק צין טוב לרע וצין טוב
רע משמע אחד טוב ואחד רע
ושניהן שוין: ממו פמימים יצברו.

רע איזו דבר שחוק
אומר זה קדשי מזבח
ב"ה אי הכי בין טוב
מיתבי מתו תמימין
בד"א בקדשי מזבח
תמימין בין בעלי מומין
קדשי מזבח ואחד קדש
יקברו בעלי מומין יפ
מרישא אמר לך ר' יו
דאי תימא שקדם הה
מום מעיקרו אלא לימי
את מומן אי הכי גיפי
אחריתי מתו בין תמי
בקדשים יפדו ר"ש
יוחנן מסיפא אמר לך
מסתברא דאי תימא
תיהוי תיובתיה דר"א
וניפלוג ר"ש עלה אמר
דאמר לרבנן קדשי מ

ש"מ בצעל מוס מעיקרו קאי ייזומאסוּם הוי (ו) קדש מוצח יפדו וקדש
 דהא מגופה שמעינן דאצטל מוס מעיקרו קאי והשתא י"ל טעמא
 דאצטל דקדשו אס מומא. ועממייהו דרבינן משוס דקדשי מוצח לא
 דאצטל אלא דקדשי מוצח וף' קדשי צ"ה יפדו: ומשני ר"ל מיפך אפינדינן יטו
 וף' הכי ר"ל יוכנן לא דרשב"ל לא מיימי לא לנא חיובתה ר"ל יוכנן דא
 והכי מוכיז לה דלשונא דקדש צמיתולא אחרים צמ פסומים כו'. וף' לא
 יטו (לאו) דקדמי צהדיא לר"ש קדשי מוצח יפדו: צמה דברים אמורים.
 הוי צהעמדה והערכה ואחא ר' שמעון לחלוק בקדשי צ"ה דאמרתה
 דבקדשי מוצח יפדו: בצעל מוס מעיקרו. וף' ובצ"ה יקבר דהס לא ש
 תרי קדשי צ"ה יפדו וקדשי מוצח יקברו אלא מדלא פליג אלא בקדק
 דאמרי רבנן יפדו ש"מ בצעל מוס מעיקרו אצרי: ה"נ דפליג ותנא
 דאצטל קדש דאמר לרבנן כו'. הא דקמי צבך צרייחא קדשי מוצח יפ
 דמוסיהו הו בצעל מוס מעיקרו אלא איכפת לן אס נפדה ללכדיא ד

שמעון אדרבי שמעון דהא ר' שמעון אקמר לעיל קרשי מוכח ויהי אלל לאו ש"ס סיפא נמי דקאמר
 וס' בעיקרא שמעון דלא ויהי בכלל העדה והזכרה. והתא ק' ריק ברייתא אבל בשוקם הקדשין את
 ה' תהיו תיובתא דרש' קש' דהא אמר לעיל להרבנן קרשי מוכח לא ויהי רש' קש' מוכח א' לעיל
 ופי' להרבנן קרשי מוכח לא ויהי אלא הכא נמי ויהי אלל יסדו: א' וכן רש' קושין ויפלוס' ו
 ויהי ויהי קרשי סיפא דר' שמעון אורחא: אמר ד' רש' קש' דהא נמי סיפא דלא ברייתא מוכח
 ב' מומין יקבורו אל קשין: א' רש' קש' מפי' אהר' ב' ברייתא ויהי מומין ממקלחא ברייתא
 תמימין ב' בעלי מומין יקבורו אל קשין: א' רש' קש' מפי' יקבורו בעלי מומין יפלו: ב' לתנא
 ויהי מומין יקבורו קדשין דהא היתב אל קדשין מוכח (ב' ע"מ) יסדו) ויהי ויהי ק' ב' אל קדשין דרבנן:
 ב' יתיבתא דר' יוחנן מהא סיפא דברא: אמר ד' ו' יוחנן דהא כמא' עסקין דבעל מום יסדו
 דאי לא תימא הני יפלו: ר' שמעון קרשי מוכח דבעל מומין יקבורו ויהי איתן ליה קדש מוכח
 דא מיי: א' אל' א' בעשוקם הקדשין אל מומין מא' ויהי קרשי הערבתא ויהי תיובתא ב'. כדאמרן לעיל
 סיפא קרשי מוכח ב' (ומ' הממין ב' ע"מ) יקבורו) והואל ויהי אלל מלוב:

לג.

הא מה אני מקיים (לכ"ה הבחמה) אשר לא יקיים ממנה בבעלי
 מומין שיפדו. ואין לומר דלימא איפכא דקרא דאשר [ללא]
 יקריבו משמע דלינה פסולה אלא להקריבה אכל להדידו שרי:
ואמר רחמנא עבד ליה העמדה והערכה. דנחאי קרא דאשר לא

יִקְרִיבוּ כְּמִיז וְהַעֲמִיד וְהַעֲרִיךְ וְסָמַם
סִיפָרָא ר' יְהוּדָה אֲלֵמָא רֵבֶנן דַּעֲלֵמָא
אֵית לֵהּ הַעֲמִידָה בְּקִדְשִׁי מִזְבֵּחַ וּבְקִדְשִׁי
בִּזְמָה ק"ל מִמַּתְנִיתִין מִדְּקֻאֲמֵר ר"ש יִפְדוּ
מִכֻּלָּן דְּלִרְבָּנָא לֵךְ יִפְדוּ וְיֵאֵלֹא קִדְשִׁי בִּזְמָה
ק"ל מִדְּמַתְנִי וְהַעֲמִידוּ הִכְהֵן בֵּין טוֹב
וּבֵין רַע אִיזִיד דְּכַר שְׁאִין חִילּוֹן בֵּין
טוֹב לְרַע הוּא אֹמֵר זֶה קִדְשִׁי בִּזְמָה וְיֵאֵלֹא ר"ש:
אִפְרִי חִידָא וְאִפְרִי עֻזָּה. כְּגוֹן
שֶׁמַּתִּפִּיס תִּרְגוּמֵינֵן לֵב בִּזְמָה וְהֵא דֹאֲמֵרִין
מִנְחֹת (דף ק:) קִישׁ לְעוֹפּוֹת פִּדְיוֹן ה"מ
בְּשִׁקְשָׁה קִדְשֵׁהּ הַגּוֹף לְמִזְבֵּחַ:
מִיָּמִינִם יִקְרִבוּ בְּעֵלֵי מוֹשֵׁן יִפְדוּ.

השטא א"ס ד' משוס דקדשי מוצח לא הי
צכלל העמדה והערכה ומתיממים יקצרו
דאין צהן מוס ואין ראשין לפדות * צלל
מוס: **רבי שמעון** אומר תמימים
יקברו: דכי נמי קדשי צ"ה לא היו
דמפרש לקמן טעמא משוס דחור
להקריב: **הבא בבאי** עסקין
בבעץ מוס מעיקרו: ואפ"ה צקדשי
צ"ה יקברו דצכל ענין היו דלא שייך
לפלוגי צין תס מעיקרו לצכל מוס
מעיקרו הואיל ואינן עומדות אלא
לדמיין: **רבי שבי** ^{מא} מפ"ח ותני
במב"יתא אחריתא: וכן דלעיל משבטא
אלא צין תמימין צין בעלי מומין יקצרו
ומיירי צקדשי צ"ה וכדצנן דלמרי
שהיו [צכלל כו'] ר"ש אומר [תמימין]
יקברו דלמרי לקמן ^{יש} משוס דחור
להקריב ומחמירין ציה קדוש ^{יש} מוצח
צמה דצריס אמורים צקדשי צ"ה אלא
למ"ק ולכן אמר ^{יש} יקברו צלל קדשי
מוצח כו' רש"א תמימין יקברו צלל

זן הכא במאי עסקינן בבעל מום מעיקרו ה"נ מסתברא
שן את מומן ליפלוג ר"ש עלא אלא לאו ש"מ בבעל
תיחוי תיובתיה דר"ל ר"ל מוקים לה בשקדם הקדישן
ג ר"ש עלא ר"ל מיפך אפי"ן והכי מותיב ממכילתא
ן בין בעלי מומין י"י יקברו י"י בדר"א בקדשי ב"ה אבל
מור תמימים יקברו ובעלי מומין יפדו י"י תיובתא דרבי
ר' יוחנן הכא במאי עסקינן בבעל מום מעיקרו ה"נ
שקדם הקדישן את מומן ניפלוג ר"ש עלא אלא לימא
ור לך ר"ל הכא במאי עסקינן בשקדם הקדישן את מומן
לך ר"ל ה"נ דפליג ר"ש א"ל ר' ירמיה לרבי זורא לר"ל
ח לא היו בכלל העמדה והערכה וקתני י"י קדשי מוצב
בעלי

וְהָיָה נָמִי יַעֲקֹב וְסֵם דְּלִרָשׁ (נָמִי קִדְשִׁי בָּהֶם לֹא הָיָה: לְנֵאמָר סִיבִיחַ סִיבִיחָא
 בִּי דְבַעַל מֹס מַעֲיָקְרוּ הָא קִדְם הַקִּדְשִׁי לְתוּמֹו לְרַבָּן נָמִי יַעֲקֹבֵרוּ:
 וְיֹ: נִפְלוּ רָשׁ עֲלֵה. דְּקִדְשִׁי מִזְבֵּחַ וְנִימָא יַעֲקֹבֵרוּ וְאִמְרִי קִטְנִי לְרָשׁ
 מִסִּיבִיחַ מִמִּינֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם: לְאִשְׁתָּא בְּיִמֵּיהֶם אַחֲרֵיהֶם דִּמְהִפֵּךְ לֵה לְתוּמֹו מִזְבֵּי
 אִי לֵה הֵכָא דְקִטְנִי בְּרָשׁ: בְּהִידֵּיהֶם קִדְשִׁי מִזְבֵּחַ יַעֲקֹבֵרוּ: אֲלֵה מִיפֵךְ אִפִּיךְ
 דְּבִין הָא לִישָׁנָא לִישָׁנָא דְלַעֲלִי כִּי יִדְקָתָהּ אֲלֵה לִישָׁנָא מִידי (ס) אֲלֵה
 וְאִמְרִי תִּיִק עֲבָלִי מוֹמִין יַעֲקֹבֵרוּ בְּרָשׁ בָּהֶם אֲלֵה קִדְשִׁי מִזְבֵּחַ יַעֲקֹבֵרוּ: אֲלֵה
 קִצְבֹרֵו לְדִידִי יַעֲקֹבֵרוּ: סִיבִיחָא דְר' יוֹחָנָן מִדֵּךְ סִיפָא. דְקִטְנִי לְתִיִק אֲלֵה
 בִּין תָּם מַעֲיָקְרוּ לְבַעַל מֹס מַעֲיָקְרוּ: נִפְלוּ רָשִׁי שְׁמַעוֹן עֲלֵה. וְנִימָא
 בָּהֶם קִדְשִׁי אִינֵהוּ יַעֲקֹבֵרוּ וְאִינֵהוּ יַעֲקֹבֵרוּ וְנִימָא מִזְבֵּחַ שְׁמִיךְ מִמֵּיהֶם
 דְּפִלוגִמֵּיהֶם בָּהֶם וְהָיָה דְפִלְגִי עֲלֵיהֶם נָמִי בְּרָשִׁי מִזְבֵּחַ יַעֲקֹבֵרוּ:
 וְמִקִּילֵהוּ אֲלֵה אֲלֵה בְּקִדְם הַקִּדְשִׁי אֵת מוֹנָן שׁ"מ כִּי בְּשִׁלְמֵהוּ לְרִי יוֹחָנָן
 לֵה תַחֲמַת מַעֲשֹׁל קְרוּשָׁה לְגוֹפֵיהֶם אֲלֵה לְרִישׁ לְקִישׁ אֲלֵה לְמִינֵיהֶם:

[illegible]

ד'כ"ב נ"פ'לוג ר' שמעון. בסיפא דבריייתא דקתני אבל אי קדשי מזבח בעלי מומין יפרו ולימא ר' שמעון די פדייה עבדו בהו מעלה חומרא דיקברו דהא אינן יוצאין מידי מזבח:

עין משפט
נר מצוה

א [מיי' פ"ב מהל' איסורי מזבח
הלכה ו]:

שינויי נוסחאות

[illegible][illegible][illegible][illegible]

והכי עד מיבת דרשב"ל נמחק.
במא לר"י כדגרסי לה הכא (ש"ס)
וכי. (פ"ט) (א) רשב"ל (ש"ס)
(ק) לג כ' רבין. מיבות ואע"ג
ב. אות ב' נמחק (ש"ס) לן ואילו
יש מי ליתא ברש"י ששפיתו,
(צ"ק) מנן משום דחזי להקדשה
העמדה, ובסמך יז למחוק מן
יד כדאית ליה: אמר ק"ר פ"ט, תני